

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΩΝ

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

Μιά επίσκεψις στὰ υπόγεια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας. Ἡ κονσέρβες μὲ τὰ ναρκωτικά. Οἱ κορμοὶ τῶν δέντρων μὲ τὴν κοκαΐνη. Οἱ τριακόσιοι συνένοχοι τοῦ Φρούλυ Κέριγκεν. Ἐκπληκτικὲς «κρύπτες» ναρκωτικῶν. Τὸ βαγόνι τοῦ βαρῶνου φὸν Μπάουσμην. Μιά Ἱερὰ Βίβλος γεμάτη... τσιγάρα μὲ χασίς! Οἱ ψεύτικοι ἀββάδες τοῦ Βερολίνου! κλπ.

ΣΤΟ Βερολίνο, ἐκεῖ στὰ υπόγεια τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ὑπάρχει ἓνα ἐκπληκτικὸ μουσεῖο, μοναδικὸ στὸ εἶδος του: τὸ Μουσεῖο τῶν λαθρεμπόρων. Σ' αὐτὸ μπορεῖτε νὰ δῆτε ὅλους τοὺς τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους πλασαρεται ἓνα ναρκωτικὸ καὶ τὰ διάφορα τεχνάσματα, τὶς «κρύπτες» καὶ τὶς μεθόδους τῶν ἐμπόρων τοῦ λευκοῦ θανάτου. Αὐτὸ τὸ μουσεῖο γιὰ νὰ τὸ ἐπισκεφθῆ κανεὶς χρειάζεται ἐιδικὴ ἄδεια γιατί ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς ἡ εἴσοδος στοὺς ξένους καὶ γενικὰ στὸν κόσμον ποὺ θέλει νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν περιέργειά του. Ἄλλωστε τὸ μουσεῖο τοῦ Βερολίνου συγκεντρώνει τόσα ἐκπληκτικὰ πράγματα, ὥστε γιὰ ζήτημα γοήτρου τῆς Γερμανίας οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν θέλουν νὰ γίνεταί γνωστὴ ἡ τρομαχτικὴ ἐξάπλωσις τῶν ναρκωτικῶν.

Γιὰ νὰ πάρετε ὡστόσο μιὰ ἰδέα τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν ἀπειρῶν θυμάτων τους θὰ σᾶς ἀναφέρουμε ὅτι στὶς ἀρχὲς τοῦ περασμένου μηνὸς τὰ λαγωνικά τῆς διώξεως λαθρεμπορίου συνέλαβαν ἓνα αὐτοκίνητο τὸ ὁποῖο μετέφερε κονσέρβες. Ὅταν ὁμως ἀνοίξαν μερικὲς ἀπὸ αὐτὲς εἶδαν ὅτι περιείχαν τσιγάρα μὲ ὄπιο. Ἦταν δηλαδὴ ἓνα φορτίο 17.540.000 τέτοιων τσιγάρων! Ἐπίσης σ' αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητο βρέθηκαν 2.000 κιλά ὄπιου, καὶ 40.600 ἀμπούλες μορφίνης!

Αὐτὰ τὰ ἐξαιρετικὰ προϊόντα ἐρχόντουσαν ἀπὸ τὴν Ὁλλανδὰ πρὸς κάποιον μεγαλέμπορο κονσερβῶν. Αὐτὸς ὁ μεγαλέμπορος φυσικὰ συνελήφθη, τὸ κατάστημά του ἀνεστατώθη ἀπὸ τὶς ἐρευνες τῶν ἀστυνομικῶν, ἡ ὁποῖες, ὁμως, δὲν ἔφεραν σὲ φῶς κανένα ἐνοχοποιητικὸ στοιχεῖο.

Μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ δὲν ἦταν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ μποροῦσαν νὰ κοροϊδεύουν.

— Αὐτὸς ὁ λαθρέμπορος ξέρεε καλὰ τὴ δουλειά του, σκέφθηκαν. Ἀσφαλῶς τὸ κατάστημά του θὰ εἶναι μυστικὲς κρύπτες.

Δίχως νὰ διστάσουν λοιπὸν τὸν ἐγύμνωσαν καὶ ἀρχισαν νὰ τὸν βασανίζουν. Κάθε φορὰ δὲ ποὺ αὐτὸς τοὺς ἰκέτευε νὰ τὸν ἀφήσουν καὶ νὰ τὸν λυπηθοῦν ἐκεῖνοι τοῦ δήλωναν:

— Θὰ σ' ἀφήσουμε ὅταν μᾶς πῆς ποῖ ἔχεις κρύψει τὰ ναρκωτικά.

Μὰ ἐκεῖνος δὲν ἀνοίγε τὸ στόμα του.

Ἐθεσαν τότε σ' ἐφαρμογὴ τὸ πιὸ ἀποτελεσματικὸ μέσον: τὸ κτύπημα τῶν νυχιῶν μ' ἓνα μικρὸ σφυρί. Αὐτὸ εἶνε τόσο ἀνατριχιαστικὸ μαρτύριο καὶ προκαλεῖ τόσο φριχτὸς πόνους ὥστε κανεὶς δὲν μπορεῖ ν' ἀνθέσῃ. Ὁ λαθρέμπορος λοιπὸν ἔπειτα ἀπὸ λίγες στιγμὲς ψιθύρισε μὲ ξεψυχισμένη φωνή:

— Κυττάξτε καλὰ τὶς πόρτες. Ὅλες τους εἶνε κούφιεσ καὶ μὲ ψεύτικα καρφιὰ. Καὶ σωριάστηκε κατὰ γῆς ἀναίσθητος.

Πράγματι, δὲ ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ ἐξήτασαν τὶς πόρτες τοῦ καταστήματος τοῦ Φράντς Ντίκερ, εἶδαν ὅτι τὰ σταυρωτὰ σανίδια τους ὑποχωροῦσαν καὶ ἀπεκάλυπταν τεράστιες κρύπτες ἱκανὲς νὰ ἐξαφανίσουν πολλὰς χιλιάδες σιγαρέττων καὶ ἓνα σωρὸ κιλά κοκαΐνης.

* * *

Στὴν περιοχὴ τοῦ Σάαρ πάλιν, πρὶν ἀκόμη γίνῃ τὸ δημοψήφισμα καὶ ἀποδοθῆ στὴ Γερμανία, κάθε μέρα περνοῦσε ἀπὸ τὸ γαλλικὸ ἔδαφος στὸ γερμανικὸ ἓνα βαρὺ αὐτοκίνητο φορτωμένο μὲ κορμούς δέντρων. Ἡ διεθνὴς φρουρὰ τοῦ Σάαρ ἔρριχνε ἓνα μάτι σ' αὐτὸ ἔβλεπε ὅτι περιείχε ζῦλα καὶ τὸ ἀφηνε νὰ προχωρήσῃ. Αὐτοὶ οἱ κορμοὶ τῶν δέντρων προωρίζοντο γιὰ ἓνα ἐργοστάσιο ξυλείας ἀρκετὰ γνωστὸ, ὥστε κανεὶς νὰ μὴν ὑποπτεύεται τὸν πλοῦσιον ἰδιοκτήτη τοῦ Κέριγκεν.

Κι' ἀλήθεια ὁ Φρούλυ Κέριγκεν ἦταν πλοῦσιος καὶ τόσο ἐντιμὸς ἀνθρώπος ὥστε νὰ θεωρῆται ὡς ὑπόδειγμα ἐργοστασιάρχῃ. Ἐνα μόνον δὲν μποροῦσαν νὰ ἐξηγήσουν οἱ φίλοι του. Τὸν Κέριγκεν δὲν τὸν εἶχε τειράξει καθόλου ἡ οἰκονομικὴ κρίσις. Θὰ ἔλεγε δὲ κανεὶς ὅτι σ' αὐτὰ τὰ τραγικὰ χρόνια ὁ Φρούλυ εἶχε αὐξήσει τὴν περιουσία του.

Ἐνα πρωὶ ὁμως στὴν περιοχὴ τοῦ Σάαρ καὶ ἀκριβῶς ἔξω ἀπὸ

τὴν ἀστυνομία τὸ αὐτοκίνητο, ἐπειδὴ ὁ καιρὸς ἦταν πανάθλιος, κόλλησε στὶς λάσπες. Ἦταν δὲ ἀδύνατο νὰ προχωρήσῃ παρὰ τὶς προσπάθειες ἀκόμη καὶ τῶν στρατιωτῶν. Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τὸ ξεφορτώσουν. Ὁ σωφὲρ ὁμως δὲν ἐννοοῦσε νὰ παραδεχθῆ τέτοιο πρᾶγμα. Αὐτὸ ἐκίνησε τὴν περιέργεια τῶν ἀστυνομικῶν καὶ πρὸ πάντων τὸ τρομοκρατημένο ὕφος του. Ἀνέβησαν λοιπὸν σ' αὐτοκίνητο παρὰ τὶς διαμαρτυρίες του καὶ θέλησαν νὰ τὸ ξεφορτώσουν. Μὰ ὁ πρῶτος κορμὸς ποὺ ἔπεσε στὸ ἔδαφος, ξεκόλλησε καὶ ἀνοίξε στὰ δύο. Στὸ ἐσωτερικὸ του δὲ οἱ ἀστυνομικοὶ παρετήρησαν ἓνα μεγάλο αὐλάκι γεμάτο κοκαΐνη!

Ὁ ἐργοστασιάρχῃς Φρούλυ Κέριγκεν δὲν ἦταν λοιπὸν τιποτὲ ἄλλο παρὰ ἓνας ἐξυπνος λαθρέμπορος ναρκωτικῶν ὁ ὁποῖος ἀγόραζε χονδρικῶς τὴν κοκαΐνην καὶ κατόπιν, μὲ τὶς χιλιάδες τῶν μυστικῶν ὑπαλλήλων του, τὴν πωλοῦσε στοὺς τοξικομανεῖς. Ὁ Φρούλυ Κέριγκεν μ' ἄλλα λόγια ἦτο ὁ ἀόρατος ἀρχηγὸς μιᾶς τρομερᾶς σπείρας λαθρεμπόρων καὶ κάτοχος μιᾶς περιουσίας ποὺ ξεπερνοῦσε τὰ πενήντα ἑκατομμύρια.

Χάρις στὶς προσπάθειες τοῦ ἀστυνομικοῦ Γκουσταβ Λόιτερ ἀπεκαλύφθη τότε ὅλη ἡ ἐπικίνδυνη σπείρα τοῦ Κέριγκεν, συνελήφθησαν δὲ πάνω ἀπὸ διακόσια μέλη της. Ἴδου πῶς ἦταν ὀργανωμένη καὶ πῶς «δούλευε» αὐτὴ ἡ σπείρα:

Ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὸν ἀόρατο ἀρχηγὸ, τὸν Φρούλυ Κέριγκεν καὶ ἀπὸ ἕξι ὑπαρχηγούς ὁ ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁποίους παρουσιαζόταν πιὸ συχνὰ καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς ἀρχηγὸς τῆς σπείρας, καὶ τέλος ἀπὸ τριακοσίους συμμορίτες, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ περισσότεροι ἦταν γυναῖκες καὶ ἐχρησιμοποιοῦντο γιὰ τὴ μεταπώλησι τῶν ναρκωτικῶν.

Ὅταν κάθε ἑβδομάδα τὸ αὐτοκίνητο ἐρχόταν ἀπὸ τὸ Σάαρ, ἀνοίγαν τοὺς κορμούς πέραν τὴν κοκαΐνη καὶ γέμιζαν μ' αὐτὴν εἰδικὰ κούφια μπαστούνα ποὺ ἀνοίγαν

μ' ἓνα μυστικὸ ἐλατήριον, καὶ γυναικεῖες ὀμπρέλλες. Ἐπίσης γέμιζαν μὲ κοκαΐνη τὰ ψηλά τακούνια τῶν γυναικῶν, τὶς... μανέλλες τῶν «κυρσέ» των, τὶς μεταξωτὲς τους καλτσοδέτες, τὶς φόδρες τῶν γούνινων παλτῶν τους, τὶς μανσέτες καὶ τὸ στηθόδεσμό τους.

Ἐπειτα ὅλος αὐτὸς ὁ κόσμος ἐγκατέλειπε τὸ κέντρο τῶν λαθρεμπόρων καὶ

πῆγαινε νὰ πουλήσῃ τὸ σατανικὸ ἐμπόρεμά του στὶς ἀρτίστες, στὶς κυρίες τῆς ἀριστοκρατίας, στὶς γυναῖκες τοῦ ὑποκόσμου, ἀκόμη καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἀλήτες.

* * *

Ἐνας ἄλλος μεγάλος λαθρέμπορος, ὁ βαρῶνος φὸν Μπάουσμην, ἦταν πασίγνωστος στὸ Βερολίνο γιὰ τὰ πλοῦτη του.

Σκορποῦσε τὰ μάρκα σὰν μὴν εἶχαν ἀξία. Ὅλα τὰ εὐθυμα κέντρα τὸν θεωροῦσαν ὡς τὸν καλύτερο πελάτη τους καὶ ὅλα τὰ φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα ὡς ἓναν ἀπὸ τοὺς πιὸ εὐσπλαχνικοὺς εὐεργέτες τους. Μὰ ἦταν πασίγνωστος ἀκόμη γιὰ τὶς ἐξωφρενικὲς ιδιοτροπίες του. Ταξίδευε, παραδείγματός χάριν, μ' ἓνα βαγόνι τρίτης θέσεως, ἓνα βαγόνι ποὺ τὸ εἶχε ἀγοράσει ἐκεῖνος. Αὐτὸ τὸ βαγόνι φυλάγονταν σὲ ἰδιαίτερο ὑπόστεγο. Ὅταν δὲ ὁ Μπάουσμην ἤθελε νὰ κάνῃ ἓνα ταξίδι εἰδοποιοῦσε τὴν ἐταιρεία νὰ τὸ πρυσδέσῃ στὴν ἀμαξοστοιχία.

Κι' αὐτὴ ἡ ἱστορία ἐξακολουθοῦσε σωστὰ τέσσερα χρόνια. Ἐαφνικὰ ὁμως τὸ τραῖνο στὸ ὁποῖο ἐπέβαινε καὶ ὁ Μπάουσμην συνεκρούσθη στὶς 26 Ἰανουαρίου 2935 μὲ ἓνα ἄλλο. Τὰ βαγόνια φυσικὰ σκορπίστηκαν δεξιά κι' ἀριστερὰ καὶ ἔγιναν χίλια κομμάτια. Τὴν ἴδια τύχη βέβαια εἶχε καὶ τὸ βαγόνι τοῦ Μπάουσμην. Οἱ ἀνθρώποι ὁμως ποὺ ἔτρεξαν νὰ περιποιηθοῦν τὰ θύματα αὐτοῦ τοῦ φρικιαστικοῦ δυστυχήματος εἶδαν παραξενεμένοι τὸ ἔξις ἐκπληκτικὸ σ' αὐτὸ τὸ βαγόνι τοῦ Μπάουσμην: Ἀπὸ τὰ εἶδη του εἶχαν ξεχυθῆ μικρὰ δέματα μὲ μιὰ λευκὴ σκόνη, καθὼς καὶ ἄφθονα πακέττα τσιγάρων.

Ὅταν ἐκλήθησαν οἱ ἀστυνομικοὶ γιὰ νὰ ἐξακριβώσουν τί συνέβαινε, δὲν ἀργήσαν νὰ διαπιστώσουν τὴν ἀλήθεια. Ὁ Μπάουσμην εἶχε μεταβάλλει αὐτὸ τὸ βαγόνι σὲ τεράστια κρύπτη ναρκωτικῶν. (Συνέχεια στὴ σελίδα 45)

ΠΙΚΡΗ ΑΓΑΠΗ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 25)

νωχλημένος από την επισκεψί μου, χαμήλωσε τὰ μάτια του κι' άποφυγε να με κυττάζη!

Καθόταν μαζί με την κόρη ενός πολυεκατομμυριούχου, του έργοστασιάρχου αυτοκινήτων Ικάχαμ και κουβέντιαζε μες της τρυφερά. Κρατούσε τὸ χέρι της μέσα στα δικά του και τὰ μάτια του ἦσαν καρφωμένα στα δικά της.

Μιά άόριστη άνησυχία τότε, ἡ ὁποία οὐν άργησε νὰ γίνη άγωνία, άρχισε νὰ σφιγγη τὴν καρδιά μου. Προαισθανόμενον και τὸ άπαίσιο γιά μένα. Κάθησα λίγη ώρα στή θεράντα, μιλώντας αφηρημένα κι' άκούγοντας τους άλλους πιὸ αφηρημένα.

Ὁ Ράντυ δὲν εἶχε άφήσει στὸ μεταξύ οὔτε στιγμή τὴν συντροφισσά του.

Ύστερα, νοιώθοντας άβελά μου μιὰ δυνατὴ έπιθυμία νὰ κλάψω, κι' άδυνατώντας νὰ ύποφέρω περισσότερο τὴν παγερὴ και σχεδὸν προσβλητικὴ στάσι του Ράντυ άπέναντί μου, μῆλκα στήν κρεθθατοκάμαρα τῆς θείας μου και κλειστηκά εκεί μεσα.

— Λιλίαν, κόρη μου, τι έχεις; ψιθύρισε σὲ μιὰ στιγμή ἡ θεία μου, ἡ ὁποία με εἶχε παρακολουθήσει άπαρατήρητη από τους άλλους.

— Θεία μου... ὁ Ράντυ... Ἐγώ...

Τραύλιζα τὰ λόγια μου, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ τὰ συνδέσω. Ἡ καλὴ μου θεία, ἡ ὁποία εἶχε πείρα τῆς ζωῆς, μῆλκε άμυσως στὸ νοημα. Καὶ μ' άμηχανία, ψιθύρισε:

— Νάι, κι' ἐγὼ παραξενευομαι με τὴν στάσι του, κόρη μου... Ἦταν κατενθουσιασμένος μαζί σου, τὴ θραουά πὸ πρωτογνωριστήκατε... Δὲν μποροῦσε νὰ κρύψη τὴ λαχτάρα του γιά σένα... Κι' ὅταν έφυγες, δὲν έπαυε νὰ με ρωτᾷ γιά ένα σωρὸ πληροφορίες, πὸν άφοροῦσαν άποκλειστικά έσένα!... Ἦ μὲσολάθησε λοιπὸν από τότε, μεταξύ σας;... Γιατί αὐτὴ ἡ άποψη λαχτάρα σου, γι' αὐτόν;... Καὶ γιατί έπίσης αὐτὴ ἡ άνεξήγητη άδιαφορία του, άπέναντί σου;

Ἦ μὲσολάθησε μεταξύ μας!

— ὦ, Θεέ μου!... Δὲν μπόρεσα ν' άπαντήσω στήν άπορία αὐτὴ τῆς θείας μου. Πινίγοντας τους λυγμούς μου, έφυγα γιά τὸ σπίτι μου κατακουρελιασμένη ψυχικῶς...

Κι' ὅταν ὕστερα από έναν μῆνα, έμάθα τους γάμους τοῦ Ράντυ με τὴ δεσποινίδα Γκράχαμ, ψιθύρισα μέσα μου με άφάνταστη πίκρα;

— Βρίκα, τί μὲσολάθησε μεταξύ μας!... Μὲσολάθησε τὸ κουρέλιασμα τοῦ έγωισμοῦ και τῆς παρθενικῆς άξιοπρεπειας μου... Μὲσολάθησε τὸ σεῦσιμο τῶν πόθων τοῦ Ράντυ, εἰς θάρος τῆς άκηλίδωτης ὡς τότε άρετῆς μου. Μὲσολάθησε ἡ έλλειψις κάου έκτιμῆσεως εκ μέρους του, γιά μένα τὴν τόσο άσύνετη και τόσο εύκολα νικημένη από τους πειρασμούς τοῦ πόθου... ὦ, αντίο γιά πάντα πρώτη και τελευταία και τόσο πικρὴ άγάπη τῆς ζωῆς μου!... Ἄς γίνουν τὰ δάκρυσά μου, έπικῆδειός σου... Κι' αν ποτιστοῦν με τὴν πείρα τους, ἡ ὠριμες κοπέλλες πὸν πρωταγαποῦν!

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΧΕΡΙΟΥ, Τῆς ΥΛΙΝΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΗΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 20)

έκτὸς από αὐτὰ εχουμε και τὰ φυλαχτά γιά τὸν έρωτα, τὸ μῖσος και τὴν άπιστία. Τὸ φυλαχτὸ πὸν φέρνει τὸν έρωτα εἶνε μιὰ καρδιά μ' ένα φεῖδι, έφτὰ αστρα κι' ένα μάτι. Ἦ τὸ φυλαχτὸ πὸν σὲ προστατεύει από τὸ μῖσος έχει σίλμα ρόμβου και παρσάτεινι ένα φεῖδι, ένα σκυλί, δυὸ αστρα, ένα ἡμισέληνο κι' έναν άνθρωπο πὸν κρατάει με τὸ ένα χέρι μιὰ άσπίδα κι' ένα ὄρου και με τὸ άλλο ένα σπαθί. Τέλος τὸ φυλαχτὸ πὸν σὲ προστατεύει από τὶς άπιστίες τῆς γυναίκας σου παρσάτεινι ένα χοντρὸ φεῖδι με έννεά αστρα, ένα ἡμισέληνο και δυὸ σταυρωμένα θέλη. Αὐτὰ εἶνε τὰ καλύτερα φυλαχτά τῶν Τσιγγάνων.

Ἦ μάγισσα Ζελιέ μοῦ έξήγησε ὅτι ἡ καλύτερες μάγισσες τοῦ κόσμου κάθονται στα Καρπάθια, στα θουνά τοῦ «βασιληά τοῦ άνέμου», ὅπου τριγυρίζουν ἡ ψυχές τῶν Τσιγγάνων πὸν εγκλημάτισαν, μεταμορφωμένες σὲ μαύρες γάτες. Αὐτὲς ἡ δαιμονικὲς γάτες άφήνουν έδῶ κι' εκεί παράξενα αὐγά, πὸν μοιάζουν σαν τα στικτὰ αὐγά τῶν περιστεριῶν. Ὅταν λοιπὸν μιὰ μάγισσα θρῆ ένα τέτοιο αὐγὸ, μπορεῖ με τὴ μαγικὴ δύναμι του ν' άνοιγη κάθε πόρτα, άκόμη κι' εκείνες πὸν εἶνε κλειδαμπαρωμένες. Ἐπίσης, με τὴ βοήθεια ενός τέτοιου αὐγοῦ μπορεῖ νὰ θρῆ χρυσάφι, πὸν εἶνε χωμένο μέσα στή γῆ...

Αὐτὲς λοιπὸν τὶς άποκαλύψεις μοῦ έκανε ἡ γρηά Ζελιέ, ἡ πανίσχυρη μάγισσα τῶν Τσιγγάνων τῆς φυλῆς τοῦ Σιμπιού. Πόση τῶρα άλήθεια ὑπάρχει σ' ὅλα αὐτὰ; Δὲν ξέρω κι' οὔτε μπορῶ νὰ δώσω μιὰ άπάντησι. Πολλοὶ άνθρωποι πιστεύουν στίς μάγισσες και στίς παράξενες άποκαλύψεις τους. Ἄλλοι πάλι δὲν δίνουν καμμιά σημασία σ' αὐτὲς γιὰτί πιστεύουν στίς έπιστῆμες. Κι' ὁ, ὁμολογῶ πὸς εἶμαι από τους δεύτερους. Πιστεύω περισσότερο σ' ένα γιατρό, παρά σὲ μιὰ μάγισσα και έχω τὴ θεβαιότητα πὸς θγαίνω πάντα κερδισμένος!...

ΑΝΡΙ ΝΤΑΝΖΟΥ

Ο ΕΡΩΣ ΤΗΣ ΓΕΡΟΝΤΟΚΟΡΗΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 40)

ραμικρὴ λεπτομέρεια τὴ ζωὴ της, σαν νὰ ἦταν ἡ σκιά της, γιὰτί τῆς έλεγε ένα σωρὸ πραγματὰ πὸν μόνο ένας άνθρωπος τοῦ σπιτιοῦ μποροῦσε νὰ τὰ ξερι. Ἦ μις Χάρου έρωτευμένη πειά παράφορα, εἶχε ξεχάσει έντελως τὴ Μάμπελ και τὴ Γκιούλυ. Ἦ εκείνες διασκέδαζαν με αὐτους τους δυὸ νέους μέχρις ὅτου τους θαρέθησαν και διέκοψαν τὶς σχέσεις τῶν μαζί τους. Τότε πῆκαε φυσικὰ και ἡ αίσθηματικὴ αλληλογραφία τῆς μις Χάρου! Ἦ δύστυχη γεροντοκόρη περνοῦσε τῶρα τὸ πιὸ τραγικὸ μαρτύριο τῆς ζωῆς της. Εἶχε άδυνατίσει περισσότερο, ἦταν άφηρημένη και κάθε τόσο πηγαινε νὰ κλεισθῆ στὸ δωμάτιό της γιά νὰ χύση δάκρυσά πικρά!

Ἦ κόρες τοῦ λόρδου Ἄρμανβιλ τὴ λυπήθηκαν τότε και άπεφάσιον νὰ τῆς ὁμολογήσουν τὴν άλήθεια. Ἦ Γκιούλυ πὸν εἶχε μάλιστα περισσότερο θάρρος, άνέλαθε αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι και μόλις εἶδε τὴ μις Χάρου νὰ μπαίνει στὸ σαλόνι, τῆς ὁμολόγησε ὅλη τὴν άλήθεια, μετανοημένη γιά τὴν κακὴ πράξι τους.

Ἦ Μάριον Χάρου έμεινε άφωνη από τὴν έκπληξι της και μιὰ τρομαχτικὴ άγωνία διέστειλε άπαίσια τὰ μάτια της. ὦπισθοχώρησε με φρικη, κρατήθηκε στὸ φύλλο τῆς πόρτας γιά νὰ μὴ πέση καταγῆς κ' ὕστερα ξεχνώντας ὅλην τὴν άξιοπρεπειά της πὸν έπί σαράντα χρόνια εἶχε διατηρήσει άκηλίδωτη, φώναζε σ' αὐτὰ τὰ δυὸ άνόητα κορίτσια με άηδία:

— Παληοχῆνες!

Κι' έφυγε από τὸ μέγαρο τοῦ λόρδου Ἄρμανβιλ, στὸ ὁποῖο εἶχε φεῖρει τὰ καλύτερα χρόνια της και στὸ ὁποῖο τῆς εἶχαν δολοφονῆσει τὴν καρδιά της. Καὶ κανεὶς δὲν άκουσε ποτὲ πειά νὰ γίνεται λόγος γι' αὐτὴν.

ΕΔΟΥΑΡΔ ΟΒΕΡΜΑΝ

ΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΤΩΝ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΒΕΡΟΛΙΝΟΥ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 22)

κωτικῶν Λίγες μέρες πριν νὰ φύγη απ' τὸ Βερολίνο μερικοὶ ὑπάλληλοι τοῦ σιδηροδρόμου, συνένουχοί του, με τὴν πρόφασι ὅτι θέλουν νὰ τὸ καθαρίσουν και νὰ τὸ έτοιμάσουν φόρτωναν τὶς μυστικὲς κρύπτες του με ναρκωτικά. Ὅταν πάλι αὐτὸ τὸ θαγόνι παρεδίδετο στους ξένους ὑπαλλήλους τῆς Γαλλίας ἡ τῆς Ἰταλίας οἱ συνένουχοί τοῦ λαθρεμποροῦ έσπευον νὰ πάρουν από τὶς κρύπτες τὰ ναρκωτικά και νὰ τὰ πουλήσουν!

Καὶ κανεὶς δὲν θὰ ὑπώπτευετο τὸ τέχνασμα τοῦ Μπάουσιμεν αν δὲν γινόταν αὐτὸ τὸ άπρόοπτο σιδηροδρομικὸ δυστύχημα.

Μὰ οἱ λαθρέμποροι τῶν ναρκωτικῶν έχουν ένα σωρὸ μεθόδους γιά νὰ εργάζωνται άνενόχλητοι. Δὲν διστάζουν νὰ μεταμφιεσθοῦν άκόμη και σὲ άββάδες. Κάτω δε από τὸ ράσο τους κρύβουν ὀλόκληρες σακκοῦλες ναρκωτικῶν. Ἐνας τέτοιος άββάς κατόπιν καταγγελίας ενός καταδότη συνελήφθη από τους άστυνομικοὺς τοῦ Βερολίνου. Ὅταν ὑπεβλήθη σὲ σωματικὴ έρευνα άνευρέθησαν επάνω του τρία κιλά κοκκαίνης, εκατὸ ένέσεις μορφίνης και τρεῖς σύριγγες! Ἐπίσης και ἡ Ἱερά Βίβλος πὸν κρατοῦσε στα ρια του ἦταν ψεύτικη! Ἦταν ένα ξύλινο κουτί γεμάτο από τσιγάρα χασίς!...

Αὐτὰ ὅλα τὰ έκπληκτικὰ πράγματα φυλάγονται στὸ Μουσείο τῶν Ναρκωτικῶν τοῦ Βερολίνου. Οἱ λαθρέμποροι ὅμως θρῆσκουν πάντα νέες μεθόδους γιά νὰ εργάζωνται. Γι' αὐτὸ κ' οἱ άστυνομικοὶ πιστεύουν ὅτι μόνον έντελως τυχαῖα μπορεῖ νὰ τους άνακαλύψουν. Διαφορετικὰ οἱ έμποροι αὐτοὶ τοῦ λευκοῦ θανάτου παρμένουν άσύλληπτοι.

ΠΑΟΥΛ ΡΟΝΤΕΝΩΦ

Η ΚΟΥΚΛΕΣ ΤΟΥ ΜΙΣΤΕΡ ΘΟΜΨΩΝ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 33)

στὸσο έσπευσε νὰ τοῦ άπαντήση:

— Θα σκεφθῶ αὐτὴν τὴν προτασί σας γιὰτί με ενδιαφέρουν έξαιρετικὰ ἡ κουκλες σας!

Ὁ Θόμψων πετοῦσε από τὴ χαρά του, μὰ και ἡ Κώρην εἶχε κυριευθῆ από μιὰ τρελλὴ εὐθυμία...

***

Οἱ γάμοι τους έγιναν επεῖτα από τρεῖς μῆνες κι' άφοῦ πρῶτα συνεννοήθηκαν οἱ γονεῖς τους. Οἱ ιεόνυμφοι πῆγαν και κάθησαν σ' ένα ὡμορφο σπίτι στήν έξεσχῆ. Μὰ ἡ Κώρην δὲν εἶχε πειά μυαλὸ νὰ παίξη με τὶς κουκλες της. Εἶχε άφοσιωθῆ στήν άγάπη τοῦ άνδρὸς της. Καὶ γιά νὰ συμπληρωθῆ ἡ εὐτυχία τους επεῖτα από λίγο ἡ Κώρην έφερε στὸν κόσμο ένα χαριτωμένο παιδί.

Τότε πειά ἡ Ἰζέφρεϋ έγκατέλειπε ὀριστικὰ τὰ παιγνίδια της κι' άφωσιώθηκε στήν άνατροφή τοῦ μικροῦ Θόμψων. Ἄλλὰ αὐτὸς δὲν άγαπάει τὶς κουκλες. Καθὼς έξακρίθωσα έχει μιὰ μεγάλη άδυναμία στ' άρκουδάκια. Μὰ ἡ μίσης Θόμψων δὲν άπελπίζεται!

— Δὲν στενοχωροῦμαι, μοῦ ὁμολόγησε. Ἐλπίζω ὅτι πολὺ γρηγορα θὰ κόνω και μιὰ κόρη γιά νὰ τῆς κληρονομήσω τὶς κουκλες μου.

Καὶ κύτταξε με τρυφερότητα τὸν σύζυγό της, τὸν άνδρα πὸν ἦταν τυχερὸς και θρῆκε μιὰ ὑποδειγματικὴ μητέρα γιά τὴν άνατροφή τῶν παιδιῶν του, χάρις στίς κουκλες τοῦ πατέρα του.